

στες σὲ κλεψιὰ νιτράδας μὲ ἀξίων προσώπων νὰ μένουν πριβάδοι ἀπὸ τὸ πρᾶγμα κ(αὶ)

νὰ χάνου τοὺς κόπους κ(αὶ) ἔξοδά ντους. Κ(αὶ) διὰ χάριν τ(ῆ)ς κουντου-
βερνίας δέλει ὁ κύρος Πέτρος μὲ
τὴν συμβίᾳ ντου {κ(αὶ) δώνου} τοῦ ἀφέντη π(α)πᾶ κ(αὶ) πρεσβυτέρας
στου γρόσι ἔνα –ρ. I–. Εἰς ὅλα τὰ ἄνω γε-
γραμμένα μέ–

νου τὰ μέρη στερκτὰ κ(αὶ) ἀναπαμένα στερεώνοντας τὴν παροῦσα. Βά-
ζουν κ(αὶ) ἀνηλογία εἰς στὸ

25 μέσο ντως γρόσια τρία. Ὁ ἀνηλογήσας ἡ σκαδαλίσας νὰ τὰ ζημιοῦται
κ(αὶ) πάλιν ἡ παροῦσα νὰ

μένη σταδερά, βεβαία κ(αὶ) ἀνέκοπτος. Κ(αὶ) εἰς βεβαίωσιν προσκαλοῦν
κ(αὶ) ἀξιοπίστους μάρτυρ–

ες εἰς ἀσφάλειαν κ(αὶ) τὰ ἔξης:— Τὸ παντίκι γροικᾶται εἰς τὸ ὄνομα τ(ῆ)
ς ἄνωδεν Κυριακῆς —

= Ήα μανολις αρονις με τι πρεσβιτερα μου βε(βε)ονο τανοδε
= Ήα κοζά τής· τξιότις μαρτιρο ως ἄνοδεν —

30 = μανόλις Βρετός· μαρτιρό ως ἄνοδεν· μίν ιξεύροντες
γραμματα ἐγραψα· ἐγὸ Ήακοζατίς δια λόγου του

Σέφανος ἱερεύς ἀρόνις ἐγραψα κ(αὶ) μαρτιρό ὥς ἄνοδεν:—

77 (φ. 47v)

Συμβιβαστικὴ ἐπίλυση διαφορᾶς

1750, Ιουλίου 8

Ἐνώπιον τῶν μαρτύρων παπα-Σταμάτη Ἀρώνη καὶ παπα-Λιανοῦ Τζαννετῆ
ὁ παπα-Στέφανος Ἀρώνης, ὁ γραφέας, ἔχοντας ἔνα «ψυχικὸν» χωράφι-περιβόλι
στὸ Ἀπλίκι ἀπὸ τὴ γυναικα τοῦ μακαρίτη Ιωάννου Μπουμπούδη μὲ «πράξες»
τοῦ Πρωτονοτάριου Δρυμαλίας Ἀναπλιώτη, τώρα, ἐπειδὴ τὸ ζητᾶ ἡ κόρη της
Ειρήνη, παραιτεῖται ἀπὸ τὴν κατοχή του, ἀφοῦ πρῶτα τοῦ δώσουν 6 γρόσια γιὰ
χρέος τοῦ Ιωάννου ποὺ ἔχει πληρώσει, τοὺς κόπους του γιὰ τὸ σαρανταλείτουρ-
γο καὶ τὸ σαββατόχρονο καὶ τὶς ἀγορές του (ἄχερα, πόρτα, δοκάρια).

1 = Eἰς δόξαν τοῦ αἰώνιου Θεοῦ ἡμῶν – 1750 – Ιουλίου – 8–
= Ἔστοντας κ(αὶ) νὰ ἔχω ἐγὼ ὁ γραφέας ὁ κάτωδεν ὑπογεγραμμένος ἔνα
ψυχικὸν χωράφι–
περβόλι κείμενο στὸ Ἀπλίκι, τὸ παντίκι ποὺ εἶχεν ὁ Γεώργης Μπουμπού-
δης ἀ τὸν π(α)πα-Γεώρ-

γη Γιαμούρη κ(αὶ) ἀ τὸν νιό ντου τὸν π(α)πα-Τάκωβον κ(αὶ) ἀ τὴν ἀδελ-
φή ντου τὴ Γιάννα, καδὼς περι-
5 έχει ἡ γραφὴ τοῦ παντικίου, κ(αὶ) ἥδωσέ μου το ἡ Μαρία, γυνὴ τοῦ μακα-
ρίτου Ἰωάννου Μπουμ-
πούδη, κ(αὶ) ἐδούλευσα διὰ τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνδρός στης λεγομένου Ἰωάν-
νου σαρανταλείτουργο, σα-
ββατόχρονο, ώς καδὼς μοῦ ἔδωσε γράμμα μὲ πράξεις τοῦ Πρωτονοταρίου
Δρυμαλίας Ἀναπλι-
ώτη, εἶχα το ζάπτι χρόνους, ώς φαίνεται τὸ ἔτος τοῦ γραμμάτου μου ποὺ
μοῦ ἔκαμε. Τώρα
τὸ ζητᾶ ἡ κόρη ντης ἡ Ἐρήνη μὲ τὸν ἄδρα της τὸν Βασίλη κ(αὶ) διὰ νὰ
λείψωμεν ἀπὸ κάδε
10 σκάδαλα κ(αὶ) ζημίες δέλω κ(αὶ) ἐγὼ κ(αὶ) κάνω ρεφούδα εἰς αὐτὸ εἰς ὅ, τι
διαλαμβάνει τὸ γράμμα
μου εἰς στὰ χέρια τῆς ἄνωδεν Εἰρήνης κ(αὶ) τοῦ ἀδρός στης νὰ τὸ ἔχουν
ἀπὸ τὴ σήμερο νὰ τὸ ἔξου-
σιάζουν, νὰ τὸ κάμουν ώς δέλουν κ(αὶ) βούλουνται, ἐπειδὴ κ(αὶ) λαβαίνω
ἀ τὸν ἄνωδεν Βασίλη τὸ
σαρανταλείτουργο κ(αὶ) σαββατόχρονο ποὺ ἐδούλευσα κ(αὶ) τὰ ἔξε γρό-
σια ποὺ ἔδωσα χρέος τοῦ Μ-
ανόλη Μπρομπονᾶ δι' αὐτὸ τὸ πρᾶγμα· τὸ ὅποιον χρέος ἦτον τοῦ μακαρί-
του Ἰωάννου κ(αὶ) ἦ-
15 λαβά τα ὅλα ἀ τὸν ἄνωδεν Βασίλη· κ(αὶ) ἀπὸ τὴν σήμερο νὰ εἶναι εἰς τὴν
ἔξουσίαν κ(αὶ) κυριό-
τητά ντως νὰ τὰ πράξουν ώς δέλουν κ(αὶ) βούλουνται ἔξόχως ἀ τὲς ἀγορὲς
ποὺ ἔχω μέσα, ποὺ
τὶς κρατίζω στὴν ἔξουσία μου κ(αὶ) τὰ ἄχερά μου, ποὺ ἔχω μέσ' στὸ μιτά-
το κ(αὶ) τὸ σπόρο μου. Κ(αὶ) ὄντες
κάνω μιτάτο, νὰ παίρνω τὴν πόρτα τοῦ μιτάτου μὲ τὸ κλειδί ντης κ(αὶ) νὰ
μοῦ φέρη κ(αὶ) δύο δοκά-
ρια <ἔνα> κ(αὶ) νὰ μοῦ κάμη κ(αὶ) δύο μεροκάματα στὸ μιτάτο ποὺ δὲ νὰ
κάμω κ(αὶ) νὰ μὴν πορῆ κανέ-
20 να μου παιδὶ νὰ τοὺς ἐνοχλήσῃ εἰς ὅ, τι τῶς κάνω ρεφούδα, ἀλλὰ νὰ τὸ
ἔχουν εἰς στὸ εἰρηνικὸ ξά-
πτι. Ἔτζι μένομεν στερκτοὶ κ(αὶ) ἀναπαμένοι στερεώνοντας τὴν παρόν.
Βάζομεν κ(αὶ)

ἀνηλογία εἰς στὸ μέσο μας ρ. 8-. Ὁ ἀνηλογήσας ἢ σκανδαλίσας νὰ τὰ ζη-
μιοῦται κ(αὶ) ἢ παροῦσα
νὰ μένη σταθερή, βεβαία κ(αὶ) ἀνέκοπτος. Κ(αὶ) εἰς βεβαίωσιν ὑπογρά-
φω ἴδιοχειρός μου
κάτωθεν κ(αὶ) ἀξιόπιστοι μάρτυρες εἰς ἀσφάλειαν κ(αὶ) τὰ ἔξῆς:—
= Ήά Σαματις αρονις μαρτιρο ως ανοδεν —
= Ήάλιαν(ος). τζανετης μαρτηρω. ως ἄνωθεν:—
Σέφανος ἱερεύς ἀρόνις ἐγραψα κ(αὶ) βεβαιόνο τα ἀνοδεν:—

78 (φ. 48r)

Πώληση παλαιόσπιτου

1750, Αύγουστου 1

Ένώπιον τῶν μαρτύρων παπα-Μανόλη Ἀρώνη καὶ Κωσταντῆ Ψαρρᾶ ὁ Μπιακῆς, ποτὲ Μανόλη Μπιακῆ, ἔχοντας ἕνα παλιὸ σπίτι στὸ Φιλώτι τὸ πουλεῖ τοῦ Δημήτρη Γεώργη Κρητικοπούλη γιὰ ἔξι γρόσια καὶ 1 καματερὸ ζῶο. Σὲ περίπτωση ἀδετήσεως τῆς συμφωνίας («ἀνηλογία») τὸ πρόστιμο ὄριζεται στὰ 3 γρόσια.

1 Θ(εὸ)ς – 1750 – Αὔγουστου – 1–
= Παρόντος ἐμοῦ τοῦ γραφέως κ(αὶ) τῶν κάτωθεν παρακαλετῶν κ(αὶ) ἀξι-
οπίστων μαρτύρων εύρισκόμενα τὰ δύο μέ=
ρη ταῦτα ἐν λόγῳ πουλησίας ὁ κὺρος Μπιακῆς ποτὲ Μανόλη Μπιακῆ ἀπὸ
δὲ τοῦ ἔτερου ὁ κύρος Δημήτρης Γεώρ=
γη Κρητικοπούλη λέγοντας ὁ κύρος Μπιακῆς ὁ ἄνωθεν πὼς ἔχει κ(αὶ) τοῦ εύρι=
σκονται ἀπὸ γονικά ντου ἔνα παλαιόσπιτο μὲ
5 μαερεῖον ἐδῶ εἰς στὸ Φιλότι κ(αὶ) εἶναι πλησίον τῆς Ειρήνης, γυνῆς Ἰω=
άννου Γρατζία κ(αὶ) Ειρήνης, γυνῆς Βασίλη
Ἄρωνη κ(αὶ)
τοῦ ἄνωθεν Δημήτρη Κρητικοπούλη κ(αὶ) κουμμούνας στράτας κ(αὶ) δέλει
θεληματικὸς ὁ ἄνωθεν Μπιακῆς κ(αὶ) πουλεῖ
κ(αὶ) ξεπ{ου}–
λεῖ τα τοῦ ἄνωθεν κύρος Δημήτρη διὰ γρόσια ἔξε –N. ρ. 6– ώς καδὼς ἐταίργι=
ασαν ἀναμεταξύ ντως, ἐπειδὴ κ(αὶ) εύρισκον=
ται βουλισμένα. Τὴν ὅποιαν τιμὴν κ(αὶ) πληρωμὴν τὰ λαβάνει ἔμπροσθέν
μας κ(αὶ) τῶν ἀξιοπίστων μαρτύρων κ(αὶ) ἐκ=
δύνεται κ(αὶ) ἀποκδύνεται ἀπ' αὐτὰ κ(αὶ) ἀπὸ κάθε ντως δικαίωμα κ(αὶ)

